

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DOZIK-1.610.1.2021.MS

Warszawa, 16 marca 2022

**WERSJA JAWNA - INFORMACJE STANOWIĄCE TAJEMNICĘ PRZEDSIĘBIORSTWA ORAZ INNE
INFORMACJE PRAWNIE CHRONIONE OZNACZONO [***]**

DECYZJA nr DOZIK 5/2022

- I. Na podstawie art. 27 ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 275), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznaje za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie Recman sp. z o.o. z siedzibą w Suwałkach polegające na deklarowaniu dla wprowadzanych do obrotu wyrobów włókienniczych składu surowcowego, którego wyroby te nie posiadają, co wprowadza konsumentów w błąd co do cech produktu i tym samym stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2070) i stwierdza zaniechanie jej stosowania z dniem 9 kwietnia 2020 r.**
- II. Na podstawie art. 26 ust. 2 w związku z art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 275) **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na Recman sp. z o.o. z siedzibą w Suwałkach środki usunięcia trwających skutków praktyki stwierdzonej w pkt I niniejszej decyzji zobowiązując ww. przedsiębiorcę do:**
  - a) opublikowania w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji, na swój koszt, na swojej stronie internetowej, która na dzień wydania decyzji mieści się pod adresem www.recman.pl, oświadczenia o treści:
„Recman sp. z o.o. z siedzibą w Suwałkach informuje, iż Prezes UOKiK wydał decyzję nr DOZIK-5/2022 z dnia 16 marca 2022 r. stwierdzającą stosowanie przez spółkę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na deklarowaniu dla wprowadzanych do obrotu wyrobów włókienniczych składu surowcowego, którego wyroby te nie posiadały, co wprowadzało konsumentów w błąd co do cech produktu.

Szczegółowe informacje dostępne są w treści decyzji Prezesa UOKiK nr DOZIK-5/2022 z dnia 16 marca 2022 r. dostępnej na stronie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod adresem www.uokik.gov.pl”

Oświadczenie to będzie spełniało następujące wymagania:

- oświadczenie będzie zamieszczone w górnej części strony głównej domeny www.recman.pl, bez możliwości zamknięcia, z możliwością jego zwinięcia przez użytkownika w taki sposób, aby widoczna była skrócona treść: „Decyzja stwierdzająca Prezesa UOKiK nr DOZIK 5/2022. Więcej informacji tutaj”, z ponowną możliwością rozwinięcia pełnego oświadczenia; przy ponownym wejściu na stronę, użytkownikowi wyświetlona zostanie skrócona treść, z ponowną możliwością rozwinięcia pełnego oświadczenia przez użytkownika,
- oświadczenie zostanie sformułowane czarną czcionką na białym tle oraz wyjustowane,
- zastosowana dla oświadczenia czcionka będzie odpowiadać wielkości czcionki używanej w nagłówkach na stronie internetowej www.recman.pl,
- fragmenty oświadczenia: „decyzji Prezesa UOKiK nr DOZIK 5/2022” przy skróconej treści, będzie stanowić hiperłącze (link) przekierowujące do niniejszej decyzji opublikowanej w bazie decyzji dostępnej pod adresem www.uokik.gov.pl,
- w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorcy, jego przekształcenia lub przejścia praw i obowiązków na inny podmiot pod jakimkolwiek tytułem, publikacja zostanie zrealizowana odpowiednio przez lub za pośrednictwem danego przedsiębiorcy lub następcy prawnego, ze wskazaniem nazw przedsiębiorcy dawnej i nowej,
- oświadczenie będzie dostępne na stronie internetowej www.recman.pl przez okres 3 miesięcy od daty zamieszczenia;

b) opublikowania w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji, na swój koszt, za pośrednictwem należącego do tego przedsiębiorcy konta poświęconego marce Recman w portalu społecznościowym Facebook - www.facebook.com (na moment wydawania niniejszej decyzji działającym pod nazwą: @RECMANofficial), komunikatu o treści:

„Recman sp. z o.o. z siedzibą w Suwałkach informuje, iż Prezes UOKiK wydał decyzję nr DOZIK-5/2022 z dnia 16 marca 2022 r. stwierdzającą stosowanie przez spółkę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na deklarowaniu dla wprowadzanych do obrotu wyrobów włókienniczych składu surowcowego, którego wyroby te nie posiadały, co wprowadzało konsumentów w błąd co do cech produktu.

Szczegółowe informacje dostępne są w treści decyzji Prezesa UOKiK nr DOZIK-5/2022 z dnia 16 marca 2022 r. dostępnej na stronie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod adresem www.uokik.gov.pl”

Komunikat ten będzie spełniał następujące wymagania:

- komunikat zostanie sformułowany standardową, domyślną czcionką o wielkości zwyczajowo używanej do tworzenia komunikatów na wskazanym portalu społecznościowych,
  - fragment komunikatu: „decyzji Prezesa UOKiK nr DOZIK 5/2022” będzie stanowić hiperłącze (link) przekierowujący do niniejszej decyzji opublikowanej w bazie decyzji dostępnej pod adresem www.uokik.gov.pl,
  - do treści komunikatu - na jego końcu - dodane zostaną znaczki internetowe w formie poniższych hashtagów: „#garnitury, #ubrania, #Recman, #UOKiK, #decyzjaUOKiK”,
  - komunikat będzie dostępny za pośrednictwem należącego do tego przedsiębiorcy konta w portalu społecznościowym przez okres 3 miesięcy od daty zamieszczenia,
- c) zamieszczenia w terminie 7 (siedmiu) dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji w każdym sklepie Recman spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Suwałkach (zarówno w sklepach własnych, jak i działających na podstawie umów franczyzowych) oświadczenia o treści:

„Recman sp. z o.o. z siedzibą w Suwałkach informuje, iż Prezes UOKiK wydał decyzję nr DOZIK-5/2022 z dnia 16 marca 2022 r. stwierdzającą stosowanie przez spółkę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na deklarowaniu dla wprowadzanych do obrotu wyrobów włókienniczych składu surowcowego, którego wyroby te nie posiadały, co wprowadzało konsumentów w błąd co do cech produktu. Szczegółowe informacje dostępne są w treści decyzji Prezesa UOKiK nr DOZIK-5/2022 z dnia 16 marca 2022 r. dostępnej na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod adresem www.uokik.gov.pl”

w ten sposób, że ww. oświadczenie powinno zostać umieszczone w widocznym miejscu przy każdej kasie i być utrzymywane przez okres 3 (trzech) miesięcy od daty jego zamieszczenia oraz powinno być napisane z zastosowaniem czarnej czcionki Times New Roman rozmiar 20 na białym tle, z użyciem opcji pogrubienia czcionki - bold, rozmiar A4, z zastosowaniem marginesu górnego, dolnego, prawego i lewego wynoszącego po 2,5 cm.

- III. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 106 ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 275), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nakłada** na Recman sp. z o.o. z siedzibą w Suwałkach, płatną do budżetu państwa, **karę pieniężną w wysokości 1 105 428,00 zł (słownie: jeden milion sto pięć tysięcy oraz czterysta dwadzieścia osiem złotych)**,

z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie określonym w punkcie pierwszym rozstrzygnięcia niniejszej decyzji;

- IV. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 275) oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, obciąża się Recman sp. z o.o. z siedzibą w Suwałkach kosztami przeprowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie **51,00 zł** (słownie: pięćdziesięciu jeden złotych) w terminie 14 (czternastu) dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes UOKiK”) otrzymał od Wojewódzkich Inspektorów Inspekcji Handlowej dokumentację sporządzoną w toku czynności kontrolnych wyrobów włókienniczych wyprodukowanych przez przedsiębiorcę Recman sp. z o.o. z siedzibą w Suwałkach (dalej: „Spółka”), z której wynikało, że wprowadzane przez Spółkę do obrotu wyroby włókiennicze nie posiadały deklarowanego przez nią składu surowcowego.

W ramach przeprowadzonych na terenie całego kraju kontroli jakości odzieży wizytowej Wojewódzcy Inspektorzy Inspekcji Handlowej (dalej: Inspekcja Handlowa) pobrali osiemnaście próbek wyrobów włókienniczych Spółki, które następnie zostały przekazane do badań laboratoryjnych w celu ustalenia zgodności deklarowanego przez Spółkę składu surowcowego ze składem rzeczywistym. Przedmiotowe kontrole zostały przeprowadzone w kilkunastu placówkach handlowych Spółki w czwartym kwartale 2019 roku oraz na początku 2020 roku. Badania laboratoryjne zostały zlecone akredytowanemu Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi (dalej: „Laboratorium”). Przedmiotowe badania wyrobów włókienniczych Spółki wykazały, iż piętnaście z osiemnastu pobranych próbek w toku ww. kontroli nie posiadało deklarowanego przez Spółkę składu surowcowego. Zakwestionowane badaniami laboratoryjnymi w zakresie składu surowcowego wyroby włókiennicze Spółki to artykuły odzieżowe w postaci koszul, marynarek oraz kompletów garniturowych.

Wobec powyższego Prezes UOKiK postanowieniem z dnia 12 lutego 2021 r. (sygn. DOZIK-

1.610.1.2021/MS) wszczął postępowanie w związku z podejrzeniem stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na deklarowaniu przez Spółkę dla wprowadzanych do obrotu wyrobów włókienniczych składu surowcowego, którego wyroby te nie posiadają - wskazanej w punkcie I sentencji niniejszej decyzji oraz zaliczył w poczet materiału dowodowego sporządzoną w toku czynności kontrolnych Inspekcji Handlowej wyrobów Spółki dokumentację, w tym sporządzone przez Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi sprawozdania z badań laboratoryjnych próbek tych wyrobów.

Wraz ze wszczęciem postępowania, zawiadomieniem z dnia 12 lutego 2021 r. Prezes UOKiK powiadomił Spółkę o możliwości ustosunkowania się do zarzutu oraz wezwał do przekazania informacji i dokumentów w celu dokonania ustaleń faktycznych w zakresie stosowanej praktyki m.in. do przekazania: wzorów wszystkich wykorzystywanych przez Spółkę etykiet, wszywek oraz opakowań; wykorzystywanych materiałów reklamowych zawierających informacje o składzie surowcowym (np. prezentowanych w prasie, Internecie, ulotkach, katalogach itp.), informacji dotyczących zbytu oraz sposobu dystrybucji, wyrobów objętych niniejszym postępowaniem, a także do przekazania skarg konsumentów, które wpłynęły, we wskazanym przez Prezesa UOKiK okresie do Spółki w związku z wątpliwościami co do jakości jej wyrobów.

Pismem z dnia 17 marca 2021 r. Spółka przekazała żądane przez Prezesa UOKiK informacje i dokumenty oraz przedstawiła swoje stanowisko odnoszące się do postawionego zarzutu. Spółka wskazała, że wszystkie wykryte nieprawidłowości zostały przez nią w sposób trwały usunięte niezwłocznie po otrzymaniu wyników kontroli od Inspekcji Handlowej oraz iż jest w trakcie przygotowania wniosku o wydanie decyzji zobowiązującej na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 275; dalej „uokik” oraz „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”). Następnie Spółka pismem z dnia 22 kwietnia 2021 r., oraz pismem uzupełniającym z dnia 15 lipca 2021 r., przedstawiła wniosek o wydanie decyzji zobowiązującej - stanowisko Spółki wraz ze szczegółami wniosku przedstawione jest w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji.

Prezes UOKiK, w celu ustalenia czy doszło do zaniechania zarzuczanych Spółce praktyk, zlecił Inspekcji Handlowej kolejne kontrole wyrobów włókienniczych Spółki pod kątem spełnienia deklarowanych dla nich wartości składu surowcowego. W ramach ponownych kontroli odzieży Spółki, przeprowadzonych w okresie od dnia 4 sierpnia 2021 r. do dnia 5 sierpnia 2021 r., zostało pobranych, a następnie laboratoryjnie przebadanych pięć próbek wyrobów włókienniczych Spółki. Przeprowadzone badania potwierdziły zgodność rzeczywistego składu surowcowego pobranych próbek z deklarowanym. Poświadczono za

zgodność z oryginałem kopie akt powyżej wskazanych kontroli zostały włączone w poczet materiału dowodowego postanowieniem z dnia 14 października 2021 r.

Pismem z dnia 14 lutego 2022 r. Spółka przekazała informację o wysokości obrotu osiągniętego w 2020 r.

Pismem z dnia 17 lutego 2022 r. Prezes UOKiK skierował do Spółki zawiadomienie o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o możliwości przeglądania akt i wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego. W dniu 25 lutego 2022 r. pełnomocnik Spółki zapoznał się z aktami sprawy.

Stanowisko Spółki

W pierwszej kolejności Spółka wskazała, że informacje dotyczące składu surowcowego wprowadzanych przez nią do obrotu ubrań zamieszczała na etykietach (przyczepianych do ubrań za pomocą sznurków) oraz wszywkach (trwale związanych z wyrobem). Zdaniem Spółki informacja o składzie tkanin nie jest obszarem, na który potencjalni klienci zwracają uwagę, w związku z czym nie nawiązywała ona w swoich przekazach marketingowych (tj. reklam w prasie, ulotkach, banerach na stronie internetowej, postach w social mediach oraz katalogach produktów itp.) do składu surowcowego dla wprowadzanych przez nią do obrotu wyrobów włókienniczych.

Spółka na wezwanie Prezesa UOKiK przekazała wzory stosowanych przez nią w okresie od 1 stycznia 2019 r. do dnia otrzymania wezwania (odebranego w dniu 18 lutego 2021 r.) etykiet oraz wszywek, zakwestionowanych w ramach kontroli Inspekcji Handlowej wyrobów jednocześnie oświadczając, że przekazane przez nią wzory zostały „wydrukowane na potrzeby wezwania Prezesa UOKiK”. Spółka wyjaśniła, że [*****

*****
*****
*****
*****
*****
*****
*****
*****
*****
*****
*****
*****
*****
*****
*****]

W związku z powyższym Spółka przedłożyła szablony stosowanych wszywek oraz etykiet wydrukowanych specjalnie na potrzeby spełnienia żądania Prezesa UOKiK. Należy przy tym

wskazać, iż Spółka w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK do przekazania wykorzystywanych wzorów etykiet oraz metek zakwestionowanych ubrań, w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia otrzymania wezwania oświadczyła, iż *****
*****
*****].

Spółka wskazała, że po otrzymaniu wyników badań laboratoryjnych niezwłocznie wycofywała ze swoich sklepów (zarówno ze sklepów własnych, jak i franczyzowych) zakwestionowane wybory, a następnie ponownie je wprowadziła z prawidłowymi oznaczeniami na wszywkach - zgodnie z informacją o składzie surowcowym wynikającą z badań laboratoryjnych zleconych przez Inspekcję Handlową. Przy czym do wprowadzonych ponownie do obrotu, po kontrolach Inspekcji Handlowej, zakwestionowanych wyrobów zostały dołączone etykiety z nową oprawą graficzną, które nie posiadają już informacji o składzie surowcowym danego produktu.

Spółka szczegółowo opisała działania, które podjęła w celu wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości: m.in. przedstawiła opis wycofania przez nią zakwestionowanych wyrobów oraz opis wdrożonych przez nią regulacji i procedur w celu wykrywania przyszłych ewentualnych niezgodności deklarowanego przez nią składu surowcowego dla jej wyrobów. Spółka wskazała także, że aby w przyszłości nie dochodziło do podobnych nieprawidłowości, aktualnie dokonuje wewnątrz w ramach zakładu produkcyjnego badania zakupionych tkanin (m.in. poprzez [*****
*****]), a także w sytuacji wątpliwości zleca wykonanie badań poszczególnych tkanin pod kątem składu surowcowego [*****
*****
*****].

Spółka oświadczyła, że zdecydowana większość zakwestionowanych wyrobów została wycofana ze sprzedaży od razu po otrzymanych przez nią wynikach badań. Po odebraniu przez Spółkę stosownego pisma Inspekcji Handlowej informującego o stwierdzonej nieprawidłowości w zakresie składu surowcowego, Spółka informowała swoje sklepy (zarówno sklepy własne, jak i franczyzowe) o konieczności wycofania danego ubrania z oferty. Następnie sklepy te zwracały zakwestionowane wyroby do jej magazynu. Spółka oświadczyła, że w 95% wycofała ze swoich sklepów wyroby z zakwestionowanymi wszywkami i etykietami do końca lutego 2020 r. Spółka dodała, iż ostatnia partia została przez nią wycofana w dniu 9 lipca 2020 r. - data ostatniego transportu zakwestionowanego wyrobu ze sklepu do magazynu, co wynikało z faktu, iż jej sklepy były wielokrotnie w różnych okresach 2020 r. zamykane z uwagi na wprowadzane na terenie Rzeczypospolitej Polskiej obostrzenia pandemiczne. Spółka pismem z dnia 20 grudnia 2021 r.

doprecyzowała, iż wycofanie ze sprzedaży zakwestionowanych wyrobów w każdym przypadku nastąpiło w wyniku [*****], który miał miejsce najpóźniej w następnym dniu roboczym, następującym po otrzymaniu pisma odpowiedniego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej informującego o nieprawidłowościach w zakresie składu danego ubrania. Sklepy Spółki wycofywały ze sprzedaży zakwestionowane wyroby poprzez [*****]. Po wycofaniu przez jej sklepy wyrobów z nieprawidłowym oznaczeniem, towary te były zwracane do centralnego magazynu Spółki, a następnie ponownie udostępniane do sprzedaży z prawidłowymi metkami. Ponadto Spółka wskazała, że po przeprowadzonych kontrolach wraz z wycofywaniem zakwestionowanych wyrobów zmieniała publikowane w jej sklepie internetowym informacje o składzie surowcowym produktów, zgodnie z wynikami zleconych przez Inspekcję Handlową badań laboratoryjnych.

W związku z powyższym Spółka wskazała, że zaniechała stosowania zakwestionowanych przez Prezesa UOKiK działań, podjęła środki zaradcze i zmierzające do usunięcia ewentualnych skutków swoich działań, a nałożenie kary pieniężnej w jej ocenie nie jest niezbędne, ponieważ wyciągnęła właściwe wnioski, wdrażając konkretne działania naprawcze jeszcze przed wszczęciem postępowania w niniejszej sprawie. W ocenie Spółki nieprawidłowości pojawiające się w całej branży wynikają „z błędów systemowych, obowiązujących od wielu lat konwencji oraz utartych praktyk rynkowych”. Spółka również wskazała, że „jako przykład takiej praktyki można wskazać relacje producentów z dostawcami tkanin - dotąd to na ich zapewnieniach bazowało przekonanie producentów, co do składu surowcowego tkanin.”

Spółka przekazała skargi konsumentów dodając, że łączna sprzedaż zakwestionowanych wyrobów w okresie od 1 stycznia 2019 r. do dnia 28 lutego 2021 r. wyniosła [****] sztuk, podczas gdy otrzymała ona łącznie [**] reklamacji dotyczących jakości zakwestionowanych wyrobów, co stanowi [***] sprzedanych wyrobów w powyżej wskazanym okresie. Spółka oświadczyła, że jest to odsetek spójny z ilością wszystkich reklamacji w odniesieniu do wszystkich sprzedanych jej produktów w okresie od 1 stycznia 2019 r. do dnia 28 lutego 2021 r. Spółka podkreśliła, że w okresie od 1 stycznia 2019 r. do dnia 28 lutego 2021 r. sprzedała [*****] sztuk wyrobów, natomiast w tym okresie zostało złożonych przez konsumentów [****] reklamacji dotyczących jakości jej wyrobów.

Ponadto Spółka wskazała, że w 2020 r. odnotowała znaczny spadek swoich obrotów bowiem obszar jej działalności koncentruje się wokół branży fashion, który w sposób szczególny cierpi z powodu ograniczeń w zakresie organizacji imprez masowych czy ceremonii okolicznościowych takich jak wesela, chrzciny, komunie, studniówki, które to ograniczenia

wynikały z uwagi na wprowadzane na terenie Rzeczypospolitej Polskiej obostrzenia pandemiczne. Dodatkowo, w ocenie Spółki, jej znaczny spadek sprzedaży wynika z wprowadzonego w obecnym okresie modelu pracy zdalnej i braku potrzeby zmiany garderoby, w szczególności wizytowej, u większości konsumentów.

Wniosek o wydanie decyzji zobowiązującej.

Pismem z dnia 22 kwietnia 2021 r. Spółka złożyła wniosek o wydanie decyzji zobowiązującej na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Przedstawiona przez Spółkę propozycja zobowiązania opierała się na przeprowadzeniu w terminie 2 miesięcy od wydania decyzji zobowiązującej akcji rekompensacyjnej, polegającej na przyznaniu konsumentom posiadającym zakwestionowane w ramach kontroli wyroby tj. wyroby z zakwestionowanym oznaczeniem: a) voucherów zakupowych na nowe zakupy - konsument zatrzymywałby dla siebie wyrób z zakwestionowanym składem surowcowym, a wartość vouchera byłaby uzależniona od rodzaju posiadanego wyrobu; albo b) kart podarunkowych na nowe zakupy - konsument zwracałby wyrób ze wszywką posiadającą zakwestionowany skład surowcowy, w zamian otrzymywałby zwrot zapłaconej ceny na kartę podarunkową możliwą do wykorzystania w sklepach Spółki; albo c) dokonaniu zwrotu gotówki - konsument zwracałby wyrób ze wszywką posiadającą zakwestionowany skład surowcowy, w zamian otrzymywałby zwrot zapłaconej ceny. Spółka także zaproponowała przeprowadzenie kampanii informującej o akcji rekompensacyjnej polegającej na: opublikowaniu decyzji zobowiązującej Prezesa UOKiK na swojej głównej stronie internetowej; stworzeniu podstrony dotyczącej szczegółów akcji rekompensacyjnej oraz umieszczeniu na ladach, przy kasie w salonach Spółki informacji zawierającej szczegóły dotyczące akcji rekompensacyjnej.

Spółka uzasadniając wydanie decyzji zobowiązującej wskazała, że jeszcze przed wszczęciem postępowania podjęła kroki zmierzające do zaniechania stosowania praktyki. Spółka wskazała, że wszystkie wykryte nieprawidłowości zostały przez nią w sposób trwały usunięte niezwłocznie po otrzymaniu wyników kontroli Inspekcji Handlowej, ponieważ wraz z otrzymywaniem poszczególnych informacji o stwierdzonych w wyniku kontroli nieprawidłowościach, na bieżąco dokonywała zmian w wykorzystywanych przez nią etykietach oraz wszywkach w zakwestionowanych wyrobach. Ponadto Spółka oświadczyła, że podjęła działania w celu wykrycia ewentualnych nieprawidłowości w ramach produkcji jej wszystkich towarów - [*****

*****
*****

*****
*****
*****
*****
*****

***** Spółka odnosząc się do zaproponowanego zobowiązania przedstawiła wyliczenia kosztów, które poniosłaby w przypadku realizacji przedstawionego przez nią zobowiązania.

Spółka wskazała także, że nałożenie na nią kary pieniężnej może oznaczać realne zagrożenie zaprzestania przez nią działalności, ponieważ w wyniku „lockdown” i zamkniętych salonów Spółki, jak również braku okazji dla klientów do zakupu nowej eleganckiej odzieży, Spółka odnotowała znaczny spadek obrotów i odniosła straty.

W odpowiedzi na powyższy wniosek Prezes UOKiK pismem z dnia 25 czerwca 2021 r. poinformował Spółkę, iż jej deklaracje w przedmiocie proponowanego zobowiązania należy uznać za niewystarczające w zakresie usunięcia trwających skutków praktyki zarzucanej we wszczętym postępowaniu w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów. Efekty przedstawionej przez Spółkę propozycji zobowiązania polegającej na przyznaniu konsumentom posiadającym zakwestionowane w ramach kontroli organów Inspekcji Handlowej wyroby, voucherów zakupowych na nowe zakupy lub kart podarunkowych na nowe zakupy, czy też dokonaniu zwrotu gotówki, w ocenie Prezesa UOKiK mogłyby bowiem zostać osiągnięte w ramach korzystania przez konsumentów z ustawowych uprawnień (np. wynikających z odpowiedzialności z tytułu rękojmi).

W związku z powyższym Spółka, pismem z dnia 15 lipca 2021 r., przedstawiła zmodyfikowaną propozycję zobowiązania, w ramach którego zaproponowała zwiększenie kwot dodatkowego przysporzenia na rzecz konsumentów w ramach swojego zobowiązania.

Przyczyny odmowy wydania decyzji zobowiązującej.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK ostatecznie uznał za zasadne wydanie decyzji stwierdzającej praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w pkt I rozstrzygnięcia niniejszej decyzji.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że wydanie przez Prezesa UOKiK decyzji zobowiązującej przedsiębiorcę do wykonania zaproponowanego przez niego zobowiązania, o której mowa w art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ma charakter uznaniowy. O tym, czy w konkretnej sprawie zasadne jest przyjęcie zaproponowanego przez przedsiębiorcę zobowiązania decyduje, w ramach uznania administracyjnego, Prezes UOKiK. Powyższe stanowisko zostało potwierdzone w

uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2016 r. (sygn. III SK54/15), w którym organ ten rozważając kwestię sądowej kontroli odmowy wydania przez Prezesa UOKiK decyzji zobowiązującej wskazał, iż przepisy ustawy uokik regulujące instytucję decyzji zobowiązującej nie przewidują możliwości wydania przez Prezesa UOKiK odrębnej decyzji odmawiającej wydania decyzji zobowiązującej, co przemawia za uznaniem charakterem takiej decyzji. Sąd Najwyższy w niniejszym uzasadnieniu jednocześnie zaznaczył, iż ingerencja sądowa w samą decyzję Prezesa UOKiK o niezastosowaniu art. 28 uokik jest w wyjątkowych okolicznościach dopuszczalna, gdy w ocenie sądu doszło do swoistego nadużycia uznania regulacyjnego, poprzez nałożenie kary pieniężnej w takich okolicznościach faktycznych, które czynią wymierzoną sankcję niesprawiedliwą m.in. w sytuacji jeżeli organ ochrony konsumentów nie wydał decyzji zobowiązującej wbrew wypracowanym w swojej praktyce orzeczniczej standardom postępowania lub w przypadku wykazania naruszenia zasady równego traktowania przedsiębiorców dopuszczających się tożsamyh praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W dalszej części uzasadnienia wyroku Sąd Najwyższy, odnosząc się do wymienionych sytuacji które mogą stanowić podstawę do ingerencji sądowej w zakresie wydawania decyzji z art. 28 uokik wyraził następujące stanowisko: *„Sąd Najwyższy uważa za dopuszczalne niezastosowanie przez organ art. 28 uokik nawet w okolicznościach wymienionych powyżej, jeżeli w uzasadnieniu decyzji bądź na etapie postępowania sądowego, przedstawione zostaną odpowiednie i przekonujące motywy, przemawiające za zakończeniem sprawy decyzją z art. 26 lub 27 uokik i ewentualnym nałożeniem kary pieniężnej”*.

Prezes UOKiK decydując się na nieprzyjęcie zobowiązania w pierwszej kolejności wziął pod uwagę negatywne skutki stosowanej przez Spółkę praktyki. Należy wskazać, że zarzucana praktyka w sposób istotny godziła w prawo konsumentów do otrzymania prawdziwej informacji o cechach produktu, tj. informacji o składzie surowcowym kupowanego przez konsumenta ubrania. W ocenie Prezesa UOKiK wymaganą przepisami prawa informację dotyczącą składu surowcowego z którego zrobiona jest odzież, należy uznać za podstawową cechę tego produktu.

Występujące na rynku sprzedaży odzieży zjawisko wprowadzania do obrotu ubrań z nieprawidłowym składem surowcowym, z powyżej przedstawionych względów, godzi w podstawowe prawo konsumentów do rzetelnej i prawdziwej informacji, co wymaga zdecydowanej ingerencji organu odpowiedzialnego za ochronę zbiorowych konsumentów. Prewencyjna rola decyzji Prezesa UOKiK sprowadza się nie tylko do wyeliminowania stosowania niedozwolonej praktyki przez przedsiębiorcę będącego stroną postępowania, ale ma również na celu odstraszenie innych uczestników rynku przed powielaniem analogicznych praktyk.

Ponadto przedstawiona przez Spółkę propozycja zobowiązania w ocenie Prezesa UOKiK nie zapewniłaby w dostateczny sposób usunięcia trwających skutków naruszenia zakazu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. Spółka zaproponowała przysporzenie na rzecz każdego konsumenta posiadającego wyrób z zakwestionowanym składem surowcowym. Niemniej jednak w ocenie Prezesa UOKiK znaczna część konsumentów posiadająca zakwestionowane wyroby, z uwagi na brak możliwości bezpośredniego poinformowania ich o zaproponowanej przez Spółkę akcji rekompensacyjnej, mogłaby nie skorzystać z zaproponowanego przez Spółkę przysporzenia. Konsumentom o planowanej akcji rekompensacyjnej mogliby dowiedzieć się tylko w przypadku wizyty w danym salonie Spółki i to w określonym przedziale czasowym (z umieszczonej informacji na ladach, przy kasach) lub w przypadku wejścia na stronę internetową Spółki.

Należy przy tym dodać, że do wydania decyzji zobowiązującej wystarczające jest uprawdopodobnienie stosowania zarzucanej przez Prezesa UOKiK praktyki, natomiast w przedmiotowej sprawie, z uwagi na zebrany materiał dowodowy tj. uzyskane w ramach badań akredytowanego laboratorium wyniki badań wyrobów włókienniczych Spółki, zarzucaną praktykę już na etapie wszczęcia postępowania wobec Spółki można było uznać w znacznym stopniu za udowodnioną.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwalający udowodnić stosowanie opisanej w pkt I rozstrzygnięcia niniejszej decyzji praktyki, Prezes UOKiK uznał za konieczne wydanie decyzji stwierdzającej stosowanie niniejszej praktyki, w związku z tym zaproponowane przez Spółkę zobowiązanie nie zostało przyjęte.

Prezes UOKiK ustalił następujący stan faktyczny:

Recman sp. z o.o. z siedzibą w Suwałkach jest przedsiębiorcą wpisanym do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy w Białymstoku, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem: 0000298409 (data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym: 4 luty 2008). Jak wynika z ww. rejestru przedmiotem działalności gospodarczej Spółki jest m.in. sprzedaż detaliczna odzieży prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach oraz produkcja odzieży wierzchniej.

[dowód: k. *** akt adm.]**

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej Spółka jest producentem odzieży wierzchniej sprzedawanej pod marką Recman. Spółka posiada zakład produkcyjny w Suwałkach, natomiast sprzedaż detaliczna wyrobów Spółki dokonywana jest za pośrednictwem prowadzonych przez nią na terenie całego kraju placówek handlowych

występujących pod nazwą jej marki. Spółka w piśmie z dnia 17 marca 2021 r. wskazała, że posiada [***] własne sklepy oraz [***] sklepy działające pod jej marką na podstawie umów franczyzowych. Ponadto Spółka sprzedaje swoje produkty za pośrednictwem sklepu internetowego działającego pod adresem www.recman.pl. W ofercie Spółki znajdują się następujące wyroby odzieżowe: garnitury, koszule, marynarki, spodnie, bluzy, kamizelki, kurtki, swetry, koszulki, wyroby skurzone, obuwie, a także akcesoria m.in.: krawaty, muszki, poszetki, spinki do mankietów. Odnosząc się do skali sprzedaży wyrobów Spółki, zgodnie z jej oświadczeniem, w okresie od dnia 1.01.2019 r. do dnia 28.02.2021 r. sprzedała [*****] sztuk wszystkich oferowanych przez nią wyrobów. Spółka w piśmie z dnia 14 lutego 2022 r. uzupełniła swoje wyjaśnienia wskazując, iż produkcję wprowadzanych przez nią do obrotu ubrań zleca również innym podmiotom.

[dowód: k. ***** akt adm.]

Z dokumentów sporządzonych w ramach czynności kontrolnych przeprowadzonych przez Wojewódzkich Inspektorów Inspekcji Handlowej wynika, że w okresie od dnia 18 października 2019 r. do dnia 11 lutego 2020 r. organy te pobrały a następnie zleciły Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi badanie laboratoryjne 18 próbek wyrobów Spółki z czego badanie 15 próbek wykazało, że próbki te nie posiadają zadeklarowanego przez Spółkę składu surowcowego. Kontrole te przeprowadzone zostały na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r., poz. 1706). W myśl art. 3 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 ww. ustawy do zadań Inspekcji Handlowej należy kontrola legalności i rzetelności działania przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów odrębnych w zakresie produkcji, handlu i usług; kontrola produktów znajdujących się w obrocie handlowym lub przeznaczonych do wprowadzenia do takiego obrotu, w tym w zakresie oznakowania i zafalszowań.

[dowód: k. ***** akt adm.]

Kontrole, które wykazały niezgodność składu surowcowego z zadeklarowanym przez Spółkę odbyły się w trzynastu przypadkach w placówkach handlowych Spółki, a w dwóch przypadkach bezpośrednio w zakładzie produkcyjnym Spółki. Organy te pobrały do badań siedem marynarek, cztery koszule oraz cztery komplety garniturów Spółki. Szczegóły przeprowadzonych kontroli, w których ustalony laboratoryjnie skład surowcowy wyrobów włókienniczych Spółki był niezgodny ze składem zadeklarowanym, przedstawiały się następująco:

Lp.	Nazwa wyrobu włókienniczego Spółki pobrana do badań.	Nazwa organu zlecającego badanie próbki wraz z datą	Numer sprawozdania z badań próbki.	Wskazane w sprawozdaniu z badań miejsce pobrania próbki.	Deklarowany na wszystkie informacyjnej oraz etykiecie	Skład surowcowy stwierdzony w wyniku badań laboratoryjnych.	Karta akt administracyjnych sprawozdań
-----	--	---	------------------------------------	--	---	---	--

		pobrania próbek.			skład surowcowy produktu.		z badań
1	Marynarka MOSTA BR SF	Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej „WI IH”) w Białymstoku 04.11.2019	670/PW/308 /2019	Zakład Produkcyjny Recman Sp. z o.o., ul. Wojska Polskiego nr 112E, 16-400 Suwałki	Tkanina: Wetna 77%, Poliester 21%, Elastan 2% Podszewka: Wiskoza 55%, Poliester 45%	Tkanina: Poliester 77,8%, Wiskoza 19,2%, Elastan 3% Podszewka: Poliester 53,2%, Wiskoza 46,8%;	karta 52 akt adm.
2	Koszula męska BEXLEY 2954E L CF B	WI IH w Białymstoku 04.11.2019	671/PW/309 /2019	Zakład Produkcyjny Recman Sp. z o.o., ul. Wojska Polskiego nr 112E, 16-400 Suwałki	Tkanina: Bawełna 80%, Poliester 20%	Tkanina: Bawełna 60,7%, Poliester 39,3%	Karta 53 akt adm.
3	Marynarka BORION BD RF	WI IH w Gdańsku 24.10.2019	640/PW/291 /2019	Salon Recman w Gdańsku, ul. Obrońców Wybrzeża 1, 80-398 Gdańsk	Tkanina: Wetna 60%, Bawełna 40% Podszewka: Wiskoza 55%, Poliester 45%	Tkanina: Poliester 84,1%, Wiskoza 15,95% Podszewka Wiskoza 63,8%, Poliester 36,2%;	karta 90 akt adm.
4	Garnitur BERTIN 312 G SSF	WI IH w Katowicach, delegatura w Częstochowie, 30.10.2019	662/PW/300 /2019	Punkt Sprzedaży Recman w Częstochowie, Al. Wojska Polskiego 207 lok. 195 42-200 Częstochowa	Tkanina: Wetna 80%, Poliester 20% Podszewka: Wiskoza 55%, Poliester 45% Spodnie Tkanina: Wetna 80%, Poliester 20%	Tkanina: Poliester 78,6%, Wiskoza 21,4% Podszewka: Poliester 57%, Wiskoza 43% Spodnie Tkanina: Poliester 79,2%, Wiskoza 20,8%	karta 136 akt adm.
5	Garnitur PRES 312 G SSF	WI IH w Katowicach, delegatura w Bielsku-Białej 24.10.2019	644/PW/295 /2019	Punkt Sprzedaży Recman w Bielsku-Białej, ul. Mostowa 5, lok. I. 22, 43-300 Bielsko-Biała	Tkanina: Wetna 80% Poliester 20% Podszewka: Wiskoza 55% Poliester 45% Spodnie Tkanina: Wetna 80% Poliester 20%	Tkanina: Poliester 80,6%, Wiskoza 19,4% Podszewka: Poliester 100%	karta 195 akt adm.

6	Garnitur, LAVIN 312 G SSF	WI IH w Kielcach 21.11.2019	742/PW/343 /2019	Punkt Sprzedaży Recman w Kielcach, ul. Świętokrzyska 20, 25-405 Kielce	Marynarka Tkanina: Wetna 80%, Poliester 20% Podszewka: Wiskoza 55%, Poliester 45% Spodnie Tkanina: Wetna 80%, Poliester 20%	Marynarka Tkanina: Poliester 80,4 %, Wiskoza 19,6% Podszewka: Poliester 57,4%, Wiskoza 42,6%,	karta 257 akt adm.
7	Koszula męska BEXLEY 2552 L CF B	WI IH w Krakowie 13.11.2019	731/PW/338 /2019	Punkt Sprzedaży Recman w Krakowie, ul. Bora Komorowskiego 41, Kraków (C.H. Serenada)	Tkanina: Bawełna 80%, Poliester 20%	Tkanina: Bawełna 58,6% Poliester 41,4%	karta 288 akt adm.
8	Marynarka GRIGAL SZ SF	WI IH w Lublinie 04.11.2019	666/PW/304 /2019	Punkt Sprzedaży Recman w Lublinie, ul. Witosa 32, 20-315 Lublin (C.H. Felicity)	Tkanina: Wetna 66%, Poliester 32%, Elastan 2% Podszewka: Wiskoza 55%, Poliester 45%	Tkanina: Poliester 64,3%, Wiskoza 35,7% Podszewka: poliester 100%	karta 399 akt adm.
9	Koszula męska SAVERNE2 9001 SP SF B	WI IH w Lublinie 04.11.2019	667/PW/305 /2019	Punkt Sprzedaży Recman w Lublinie, ul. Witosa 32, 20-315 Lublin (C.H. Felicity)	Tkanina: Bawełna 80%, Poliester 20%	Tkanina: Bawełna 53,3%, Poliester 46,7%	karta 401 akt adm.
10	Marynarka HALLES G RF	WI IH w Łodzi, delegatura w Piotrkowie Trybunalskim 24.10.2019	606/PW/272 /2019	Punkt Sprzedaży Recman, Pl. Kościuszki 1, 97- 200 Tomaszów Mazowiecki	Tkanina: Wetna 60%, Poliester 40%, Podszewka: Wiskoza 55%, Poliester 45%	Tkanina: Poliester 57,9%, Wiskoza 42,1% Podszewka: Poliester 100%	karta 426 akt adm.
11	Marynarka DREM G RF	WI IH w Rzeszowie, delegatura w Tarnobrzegu 11.02.2020	120/2020	Punkt Sprzedaży Recman w Tarnobrzegu, ul. Sienkiewicza 16, 39- 400 Tarnobrzeg	Tkanina: Wetna 60%, Poliester 40% Podszewka: Wiskoza 55%, Poliester 45%	Tkanina: Poliester 89,1%, Wiskoza 10,9% Podszewka: Poliester 54,1%, Wiskoza 45,9%	karta 498 akt adm.

12	Garnitur LAGARDE G	WI IH w Szczecinie, delegatura w Koszalinie 05.11.2019	682/PW/315 /2019	Punkt Sprzedaży Recman w Szczecinku, ul. Bohaterów Warszawy 31/35, 78-400 Szczecinek (C.H. Galeria Aria)	Marynarka Tkanina; Wełna 80%, Poliester 20% Podszewka: Wiskoza 55%, Poliester 45% Spodnie Tkanina: Wełna 80%, Poliester 20%	Marynarka Tkanina: Poliester 79%, Wiskoza 21% Podszewka: Poliester 55,7%, Wiskoza 44,3% Spodnie Tkanina: Poliester 79%, Wiskoza 21%	karta 550 akt adm.
13	Marynarka KALWIN G SF	WI IH w Warszawie, delegatura w Siedlcach 18.10.2019	583/PW/261 /2019	Punkt Sprzedaży Recman w Siedlcach, ul. Józefa Piłsudskiego 74, 08-110 Siedlce (C.H. Galeria Siedlce)	Tkanina: Wełna 100%, Podszewka: Wiskoza 80%, Poliester 20%;	Tkanina: Wełna 64,2%, Poliester 33,0%, Akryl 2,8% Podszewka: Poliester 54,3%, Wiskoza 45,7%,	karta 593 akt adm.
14	Koszula męska COVIVA 2924 L CF G	WI IH w Warszawie, delegatura w Ostrołęce 12.11.2019	721/PW/332 /2019	Punkt Sprzedaży Recman w Ostrołęce, ul. Kilińskiego 52, 07-410 Ostrołęka	Bawełna 80%, Poliester 20%,	Bawełna 60%, Poliester 40%,	karta 654 akt adm.
15	Marynarka PEGANO G SSF	WI IH we Wrocławiu, delegatura w Jeleniej Górze 22.10.2019	597/PW/266 /2019	Punkt Sprzedaży Recman we Wrocławiu, ul. Legnicka 58, 58- 204 Wrocław (C.H. Magnolia)	Tkanina: Wełna 60%, Poliester 38%, Elastan 2% Podszewka: Wiskoza 55%, Poliester 45%	Tkanina: Poliester 62,4%, Wiskoza 34,8%, Elastan 2,8% Podszewka: Poliester 50,4%, Wiskoza 49,6 %	karta 725 akt adm.

Źródło: opracowanie własne.

Jak wynika z powyższej tabeli, wprowadzane do obrotu przez Spółkę wyroby włókiennicze o nazwie: Marynarka MOSTA BR SF; Koszula męska BEXLEY 2954E L CF B; Marynarka BORION BD RF; Garnitur BERTIN 312 G SSF; Garnitur PRES 312 G SSF; Garnitur LAVIN 312 G SSF; Koszula męska BEXLEY 2552 L CF B; Marynarka GRIGAL SZ SF; Koszula męska SAVERNEZ 9001 SP SF B; Marynarka HALLES G RF; Marynarka DREM G RF; Garnitur LAGARDE G;

Marynarka KALWIN G SF; Koszula męska COVIVA 2924 L CF G; Marynarka PEGANO G SSF, nie uzyskały w toku powyżej wskazanych kontroli wyników potwierdzających posiadanie deklarowanych dla nich informacji w zakresie składu surowcowego.

[dowód: k. *****
akt adm.]

Z załączonej do protokołów Inspekcji Handlowej dokumentacji fotograficznej oraz ze sporządzonych przez Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi sprawozdań z badań laboratoryjnych pobranych próbek wynika, że niezgodny z rzeczywistym składem surowcowym, deklarowanym przez Spółkę dla jej wyrobów skład zamieszczany był na wszystkich informacyjnych w postaci metek wyrobu - trwale związanych z wyrobem oraz na dołączanych do ubrań etykietach - przyczepianych do ubrań za pomocą sznurków.

[dowód: *****
*****
***** akt adm.]

Spółka w stosowanych przez siebie materiałach reklamowych, w szczególności takich jak zamieszczone w prasie reklamy, ulotki, banery reklamowe na stronie internetowej Spółki, czy też posty w social mediach nie wskazywała informacji odnoszących się do składu surowcowego sprzedawanych przez siebie towarów. Niemniej jednak skład surowcowy wyrobów Spółki był przez nią wskazywany w ofertach sprzedaży danego ubrania publikowanych za pośrednictwem sklepu internetowego marki Recman.

[dowód: k. ***** akt adm.]

Spółka przekazała dane dotyczące wielkości zbytu zakwestionowanych wyrobów, z których wynika, iż Spółka większość zakwestionowanych w ramach kontroli Inspekcji Handlowej ubrań wprowadzała do obrotu od 2018 r., niemniej jednak część z nich zaczęła wprowadzać do obrotu już od początku 2016 roku.

[dowód: k. ***** akt adm.]

Spółka na wezwanie Prezesa UOKiK do przekazania, stosowanych w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia otrzymania wezwania, wzorów przez nią wszywek oraz etykiet jej wyrobów, których ustalony laboratoryjnie skład surowcowy był niezgodny ze składem zadeklarowanym oświadczyła, że [*****
*****
*****]

Spółka przekazując na wezwanie Prezesa UOKiK stosowane od dnia 1 stycznia 2019 r. wzory etykiet oraz wszywek zakwestionowanych wyrobów wskazała, że zostały one wydrukowane specjalnie na potrzeby postępowania Prezesa UOKiK.

[dowód: k. ***** akt adm.]

Jednocześnie Spółka oświadczyła, że przy produkcji swoich wyrobów wykorzystywała tkaniny pochodzące od różnych dostawców. W ocenie Spółki tkaniny te, pomimo tej samej nazwy handlowej, mogły różnić się składem surowcowym z uwagi na wykorzystywane przy ich produkcji przędze, maszyny i technologie. W związku z tym, iż Spółka zaopatrywała się u różnych dostawców tkanin, w jej ocenie poszczególne partie danego wyrobu, mimo tej samej nazwy tkaniny, mogły być uszyte z różniących się od siebie, również pod względem składu surowcowego, tkanin. Spółka wskazała jednocześnie, że jedna partia wyrobu powstaje z jednej partii tkaniny.

[dowód: k. ***** akt adm.]

Na wezwanie Prezesa UOKiK Spółka wskazała, dla każdego z zakwestionowanych w ramach kontroli Inspekcji Handlowej wyrobów, szczegółowe daty pierwszego wprowadzenia do obrotu przebadanych laboratoryjnie partii, tj. partii poszczególnych wyrobów, które zostały uszyte z tej samej tkaniny, których próbki następnie zostały pobrane i zbadane w ramach kontroli przeprowadzonej przez Inspekcję Handlową przez Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Z przekazanych przez Spółkę danych wynika, iż część zbadanych laboratoryjnie partii zakwestionowanych wyrobów było wprowadzane do obrotu już od 2018 roku. Natomiast najwcześniejszą datą wprowadzenia do obrotu przez Spółkę zbadanej po raz pierwszy laboratoryjnie partii zakwestionowanego wyrobu jest 27 marca 2018 r. W tym dniu została wprowadzona do obrotu, a następnie zakwestionowana w ramach badań laboratoryjnych, partia garnituru o nazwie LAGARDE G.

[dowód: k. ***** akt adm.]

W kontekście ww. wyjaśnień Spółki, zgodnie z którymi jedna partia wyrobu powstaje z jednej partii tkaniny, a jednocześnie - pomimo wykorzystywania do produkcji swoich wyrobów tkanin pochodzących od różnych dostawców - od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia przeprowadzenia danej kontroli nie dokonywała ona żadnych zmian w zakresie informacji/oprawy graficznej etykiet/wszywek zakwestionowanych wyrobów, należy wskazać, iż Spółka deklarowała ustalony w ramach kontroli Inspekcji Handlowej w metkach oraz etykietach skład surowcowy, od początku wprowadzenia na rynek partii objętych kontrolami wyrobów, tj. najwcześniej od 27 marca 2018 r.

Spółka oświadczyła, że niezwłocznie po otrzymaniu informacji o negatywnych wynikach badań laboratoryjnych wycofywała ze swoich sklepów (zarówno ze sklepów własnych, jak i franczyzowych) zakwestionowane w ramach kontroli Inspekcji Handlowej wyroby.

W pierwszej kolejności poprzez [*****
*****
*****]. Wyroby te zostały ponownie wprowadzone do obrotu z prawidłowymi oznaczeniami na wszywkach. Przy czym ponownie wprowadzone do obrotu wyroby Spółki zostały zaopatrzone w etykiety z nową oprawą graficzną, która już nie zawiera informacji o składzie surowcowym danego produktu. Zgodnie z wyjaśnieniami Spółki, proces dokonywania przez nią zmian w etykietach i wszywkach wyrobów, których składy zostały uznane w wyniku badań laboratoryjny za niezgodne z rzeczywistymi, rozpoczął się od listopada 2019 r. tj. wraz z otrzymaniem przez Spółkę pierwszej informacji o nieprawidłowym składzie zbadanego produktu.

[dowód: k. ***** akt adm.]

Spółka oświadczyła, że po przeprowadzonych kontrolach, wraz z wycofywaniem ze swoich sklepów zakwestionowanych wyrobów w tym samym czasie zmieniła publikowane w jej sklepie internetowym informacje o składzie surowcowym produktów, na zgodne z wynikami zleconych przez Inspekcję Handlową badań laboratoryjnych.

[dowód: k. ***** akt adm.]

Ostatnie badanie laboratoryjne, które wykazało niezgodność składu surowcowego wyrobu Spółki z deklarowanym, zostało zlecone przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i dotyczyło marynarki o nazwie DREM G RF oraz zostało dokonane w okresie od dnia 9 marca 2020 r. do dnia 20 marca 2020 r. Spółka o wyniku przeprowadzonego badania została poinformowana przez wyżej wymieniony organ pismem z dnia 3 kwietnia 2020 r., które zostało jej doręczone w dniu 8 kwietnia 2020 r. Natomiast Spółka wskazała, iż wyrób ten został przez nią wycofany z obrotu w dniu 9 kwietnia 2020 r.

[dowód: k. ***** akt adm.]

Prezes UOKiK w celu ustalenia, czy faktycznie doszło do zaniechania zarzucanej Spółce praktyki zlecił na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Wojewódzkim Inspektorom Inspekcji Handlowej kolejne kontrole wyrobów Spółki. Kontrole te zostały przeprowadzone w okresie od 4 do 5 sierpnia 2021 r. w sklepach Spółki znajdujących się w Poznaniu, Markach, Lidzbarku Warmińskim, Lublinie oraz w Gdańsku. W ramach niniejszych kontroli pobrano oraz przebadano próbki pięciu wyrobów Spółki, tj. koszula SAVERENE2, garnitur LAVIN, koszula BEXLEY, garnitur PRES, marynarka CORWIG. Przeprowadzone przez Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi badania potwierdziły zgodność rzeczywistego składu surowcowego pobranych próbek ww. wyrobów z deklarowanym.

[dowód: k. ***** akt adm.]

Spółka osiągnęła w 2020 r. [*****] zł przychodu z tytułu prowadzonej działalności

gospodarczej.

[dowód: k. ***** akt adm.]

Ocena prawna ustalonych faktów

Naruszenie interesu publicznego.

Art. 1 ust. 1 uokik ogranicza zastosowanie przepisów tej ustawy wyłącznie do podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia instrumentów określonych w tej ustawie jest zatem zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców naruszają jej przepisy i jednocześnie stanowią zagrożenie dla interesu publicznego, bądź też naruszają ten interes. Ingerencja Prezesa UOKiK ma na celu ochronę interesów zbiorowości, a nie wprost poszczególnych, indywidualnych uczestników rynku. Interes publiczny zostaje naruszony wówczas, gdy działania przedsiębiorcy godzą w interesy ogólnospołeczne i dotyczą szerokiego kręgu uczestników rynku, zaburzając jego prawidłowe funkcjonowanie.

W rozpatrywanej sprawie Prezes UOKiK podjął interwencję wobec Spółki z uwagi na skalę kontroli wyrobów odzieżowych Spółki, które dały wynik negatywny (piętnaście z osiemnastu próbek wyrobów Spółki nie uzyskało zadeklarowanego dla nich składu surowcowego) oraz dotkliwe dla konsumentów konsekwencje naruszeń ze strony Spółki (w większości wykonanych przez Laboratorium badań zadeklarowany skład surowcowy dla wyrobów Spółki znacznie odbiegał od rzeczywistego lub w całości go nie posiadał).

Działanie Prezesa UOKiK w niniejszej sprawie jest tym bardziej uzasadnione, z uwagi na szeroki zakres potencjalnego naruszenia interesów konsumentów, bowiem Spółka sprzedawała swoje ubrania poprzez sklep internetowy oraz placówki handlowe działające na terenie całego kraju.

Należy przy tym wskazać, że działanie Spółki nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy miałyby charakter jednostkowy, indywidualny i niedający się porównać z innymi, lecz szerszego kręgu konsumentów, potencjalnych klientów Spółki, których sytuacja jest identyczna. Rozpatrywana sprawa ma charakter publiczny, ponieważ wiąże się ona z ochroną praw potencjalnie nieograniczonej liczby konsumentów, którzy mogli być narażeni na negatywne skutki praktyki stosowanej przez Spółkę, konsumentów którzy byli lub mogli stać się klientami Spółki.

Z uwagi na to, że w niniejszej sprawie miało miejsce naruszenie przez Spółkę interesu publicznego, możliwe jest poddanie kwestionowanego działania Spółki pod ocenę w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pod kątem stosowania przez nią praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Ad. I. Naruszenie zakazu określonego w art. 24 uokik.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 uokik, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W świetle przepisu art. 24 ust. 2 uokik, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy, w szczególności: naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji (pkt 2); nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji (pkt 3); proponowanie konsumentom nabycia usług finansowych, które nie odpowiadają potrzebom tych konsumentów ustalonym z uwzględnieniem dostępnych przedsiębiorcy informacji w zakresie cech tych konsumentów lub proponowanie nabycia tych usług w sposób nieadekwatny do ich charakteru (pkt 4). Zgodnie z art. 24 ust. 3 uokik zbiorowym interesem konsumentów nie jest suma indywidualnych interesów.

Oceny, czy w danym przypadku mamy do czynienia z praktyką określoną w wyżej wymienionym przepisie należy dokonać na podstawie ustalenia łącznego spełnienia trzech przesłanek, którymi są:

- 1) kwestionowane zachowanie jest działaniem przedsiębiorcy;
- 2) zachowanie to jest sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami;
- 3) zachowanie to godzi w zbiorowy interes konsumentów.

1. Działanie przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 uokik pod pojęciem przedsiębiorcy należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. 2021 r. poz. 162, ze zm.). Spółka jest osobą prawną prowadzącą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr 0000298409, w związku z tym posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu wyżej wymienionej ustawy. W konsekwencji również w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Spółka dysponuje statusem przedsiębiorcy (zgodnie z art. 4 pkt 1 uokik).

2. Bezprawność - sprzeczność z prawem lub naruszenie dobrych obyczajów.

Bezprawność w rozumieniu art. 24 ust. 1 uokik polega na zachowaniu przedsiębiorcy - w postaci działania, jak również zaniechania - które jest sprzeczne z powszechnie obowiązującym porządkiem prawnym lub dobrymi obyczajami. Bezprawność jest przy tym czynnikiem obiektywnym, a więc niezależna jest od winy i jej stopnia, jak również bez znaczenia jest świadomość przedsiębiorcy istnienia naruszeń lub wystąpienia szkody.

Jako zachowania przedsiębiorcy, które stanowią praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów ustawodawca wskazuje w szczególności nieuczciwe praktyki rynkowe (art. 24 ust. 2 pkt 3 uokik). Oznacza to, że jeśli przedsiębiorca stosuje nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 roku o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 2070; dalej: „upnpr”), która jednocześnie będzie godzić w zbiorowe interesy konsumentów, takie działanie w świetle prawa może zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

W pkt I sentencji decyzji Spółce zarzucono stosowanie określonej w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 uokik praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na sprzecznym z prawem działaniu poprzez stosowanie nieuczciwej praktyki rynkowej. Zgodnie z art. 3 upnpr stosowanie nieuczciwych praktyk rynkowych jest zakazane.

Praktyka rynkowa

Art. 2 pkt 4 upnpr przez praktykę rynkową definiuje działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy, sposób postępowania, oświadczenie lub informację handlową, w szczególności reklamę i marketing, bezpośrednio związane z promocją lub nabyciem produktu przez konsumenta. W zakresie pojęcia praktyki rynkowej mieści się zatem każdy czyn przedsiębiorcy (działanie jak i zaniechanie), oraz każda forma działania przedsiębiorcy (sposób postępowania, oświadczenie lub komunikat handlowy, w tym reklama i marketing). Istotnym jest, iż wskazane formy mogą być kwalifikowane jako praktyki rynkowe, gdy są bezpośrednio związane z promocją lub nabyciem produktu przez konsumenta.

Zgodnie z przepisami regulującymi zasady wprowadzania do obrotu wyrobów włókienniczych na Spółce ciąży obowiązek zaopatrzenia wprowadzanych przez nią do obrotu wyrobów włókienniczych w etykietę lub oznakowanie - przymocowane do wyrobu w sposób trwały - informacje o składzie surowcowym. Art. 14 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylenia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE (Dz.U. UE L 272 z 18.10.2011, ze zm.; dalej: „rozporządzenie 1007/2011”) wskazuje, iż udostępniane na rynku wyroby włókiennicze opatruje się etykietą lub oznakowuje, aby poinformować o ich składzie surowcowym. Etykiety i oznakowanie wyrobów włókienniczych muszą być trwałe, czytelne, widoczne i łatwo dostępne, a w przypadku etykiet - starannie przymocowane. Natomiast zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia 1007/2011 wprowadzając do obrotu wyrób włókienniczy producent zapewnia zaopatrzenie go w etykietę lub oznakowanie oraz

rzetelność zawartych na nich informacji.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, że skład surowcowy deklarowany przez Spółkę dla jej wyrobów włókienniczych podawany był przez nią na wszytej do danego wyrobu metce (trwale związanej z wyrobem), w formie dołączanej do wyrobu etykiety (przyczepianej do ubrań za pomocą sznurka) oraz w skierowanych do konsumentów ofertach zakupu Spółki publikowanych w jej sklepie internetowym.

Deklarowanie przez Spółkę na wszywkach informacyjnych, etykietach, oraz w ofertach jej sklepu internetowego, posiadania przez dany wyrób włókienniczy określonego składu surowcowego mieści się w ustawowym pojęciu praktyki rynkowej, wskazanej w art. 2 pkt 4 upnpr. Skład surowcowy, z którego dane ubranie zostało uszyte można uznać za podstawową cechę tego produktu, w związku z tym konsument wybierając dany produkt włókienniczy może kierować się jego składem surowcowym, w konsekwencji zawarte na metkach oraz etykietach, a także w sklepie internetowym informacje o składzie surowcowym są bezpośrednio związane z nabyciem produktu przez konsumenta.

Model przeciętnego konsumenta

Ustawa o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym posługuje się pojęciem przeciętnego konsumenta. To w odniesieniu do przeciętnego konsumenta powinna być dokonywana ocena każdej praktyki rynkowej, w tym praktyki polegającej na działaniu wprowadzającym w błąd. Zgodnie z treścią art. 2 pkt 8 upnpr, przeciętny konsument jest to konsument dostatecznie poinformowany, uważny i ostrożny. Oceny, zgodnie z brzmieniem ustawy, dokonuje się z uwzględnieniem czynników społecznych, kulturowych, językowych i przynależności danego konsumenta do szczególnej grupy konsumentów, przez którą rozumie się dającą się jednoznacznie zidentyfikować grupę konsumentów, szczególnie podatną na oddziaływanie praktyki rynkowej lub na produkt, którego praktyka rynkowa dotyczy, ze względu na szczególne cechy, takie jak wiek, niepełnosprawność fizyczna lub umysłowa.

Jak wynika z powyższej definicji przeciętnego konsumenta, ustawodawca wymaga od konsumenta rozsądku i uwagi, jednakże daje mu jednocześnie prawo do rzetelnej, niewprowadzającej w błąd informacji, zawierającej wszelkie niezbędne dane wynikające z wytworzenia, funkcji i przeznaczenia produktu.

Zakwestionowane badaniami laboratoryjnymi w zakresie składu surowcowego wyroby włókiennicze Spółki to wprowadzone przez nią do obrotu artykuły odzieżowe w postaci koszul, marynarek oraz kompletów garniturowych. Nie ulega wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie przeciętnym konsumentem narażonym na praktykę Spółki był więc

- uwzględniając szeroką sieć dystrybucji wyrobów - każdy konsument zainteresowany nabyciem wprowadzonej przez Spółkę do obrotu odzieży wizytowej oznaczonej nieprawdziwymi informacjami co do jej składu surowcowego, na którego oddziaływała treść informacji o deklarowanych wartościach tego składu. Tak jak wcześniej wskazano konsument podejmując decyzję o zakupie danego ubrania może kierować się informacją o zawartym w nim składzie surowcowym, chociażby z uwagi na dobór przez niego produktu stosownie do jego oczekiwań co do materiałów z jakich został wykonany. W związku z powyższym deklarowanie na wszywce, czy też na dołączanej do wyrobu etykiecie, nieprawdziwych parametrów co do składu produktu dla danego ubrania, mogło wpływać na decyzje konsumentów dotyczące nabycia oferowanej przez Spółkę odzieży.

Należy także zauważyć, że konsument nie jest w stanie samodzielnie w trakcie procesu dokonywania zakupu dokonać oceny czy dany wyrób włókienniczy zawiera deklarowany przez producenta skład surowcowy, ponieważ, celem weryfikacji, musiałby przeprowadzić w tym zakresie badania laboratoryjne - co nie jest działaniem standardowym i w praktyce konsumenci nie korzystają z tego narzędzia. Jednocześnie konsument nie ma podstaw do tego aby nie ufać zawartym na metce lub etykiecie deklaracjom.

Mając na względzie powyższe w niniejszym postępowaniu konstrukcję modelu przeciętnego konsumenta należy stworzyć bez odwoływania się do przynależności do szczególnej grupy konsumentów.

Wprowadzenie w błąd

W pkt I sentencji niniejszej decyzji Prezes UOKiK stwierdził stosowanie przez Spółkę nieuczciwej praktyki rynkowej określonej w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 ust. 2 upnpr.

Art. 4 ust. 1 upnpr stanowi, że praktyka rynkowa stosowana przez przedsiębiorców wobec konsumentów jest nieuczciwa, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu.

Art. 4 ust. 2 upnpr stanowi z kolei, że za nieuczciwą praktykę rynkową uznaje się w szczególności praktykę rynkową wprowadzającą w błąd oraz agresywną praktykę rynkową, a także stosowanie sprzecznego z prawem kodeksu dobrych praktyk, a praktyki te nie podlegają ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 4 ust. 1 upnpr.

Stosownie do powyższego przepisu, zarzucona Spółce praktyka nie podlega ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 4 ust. 1 upnpr, ponieważ polega one na wprowadzaniu konsumentów w błąd.

W myśl art. 5 ust. 1 upnpr, praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Wprowadzającym w błąd działaniem może być w szczególności rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji (art. 5 ust. 2 pkt 1 upnpr).

Natomiast wprowadzające w błąd działanie może dotyczyć m.in.: cech produktu, jego jakości, sposobu wykonania, składników, przydatności, możliwości i spodziewanych wyników zastosowania produktu, testów i wyników badań lub kontroli przeprowadzonych na produkcie oraz korzyści związanych z produktem (art. 5 ust. 3 pkt 2 upnpr). Jak wynika z badań laboratoryjnych zleconych przez organy Inspekcji Handlowej, rzeczywisty, ustalony laboratoryjnie procentowy skład surowcowy piętnastu wprowadzanych do obrotu wyrobów Spółki (wskazanych w Tabeli nr 1) - w postaci siedmiu marynarek (o nazwie: MOSTA BR SF; BORION BD RF; GRIGAL SZ SF; HALLES G RF; DREM G RF; KALWIN G SF; PEGANO G SSF), czterech koszul (o nazwie: BEXLEY 2954E L CF B; BEXLEY 2552 L CF B; SAVERNE2 9001 SP SF B; COVIVA 2924 L CF G) oraz czterech zestawów garniturowych (o nazwie LAGARDE 311G SF; BERTIN 312 G SSF; PRES 312 G SSF; LAVIN 312 G SSF) - był niezgodny z zadeklarowanym dla nich składem.

W przypadku zakwestionowanych koszul Spółki różnice między rzeczywistym składem surowcowym, a deklarowanym oscyływały w okolicach 20-30 procent:

- Koszula o nazwie BEXLEY 2954E L CF B - deklarowany skład tkaniny: bawełna 80%, poliester 20%; ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: bawełna 60,4%, poliester 39,3%;
- Koszula o nazwie BEXLEY 2552 L CF B - deklarowany skład tkaniny: bawełna 80%, poliester 20%; ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: bawełna 58,4%, poliester 41,4%;
- Koszula o nazwie SAVERNE2 9001 SP SF B - deklarowany skład tkaniny: bawełna 80%, poliester 20%; ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: bawełna 53,3%, poliester 46,7%;
- Koszula o nazwie COVIVA 2924 L CF G - deklarowany skład tkaniny: bawełna 80%, poliester 20%; ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: bawełna 60%, poliester 40%.

Natomiast deklarowane składy surowcowe w przypadku zakwestionowanych marynarek oraz zestawów garniturowych w znacznym stopniu odbiegały od zadeklarowanego przez Spółkę składu surowcowego (część z nich w ogóle nie zawierała zadeklarowanego składu):

- Marynarka o nazwie MOSTA BR SF - deklarowany skład tkaniny: wełna 80%, poliester 20%; ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: poliester 80,4%, wiskoza 19,6%;
- Marynarka o nazwie BORION BD RF - deklarowany skład tkaniny: wełna 60%, bawełna 40%;

- ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: poliester 84,1%, wiskoza 15,95%;
- Marynarka o nazwie HALLES G RF - deklarowany skład tkaniny: wełna 60%, poliester 40%; ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: poliester 57,9%, wiskoza 42,1%;
  - Marynarka o nazwie PEGANO G SSF - deklarowany skład tkaniny: wełna 60%, poliester 38% elastan 2%; ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: poliester 62,4%, wiskoza 34,8%;
  - Marynarka o nazwie GRIGAL SZ SF - deklarowany skład tkaniny: wełna 66%, poliester 32%, elastan 2%; ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: poliester 64,3%, wiskoza 35,7%;
  - Marynarka o nazwie DREM G RF - deklarowany skład tkaniny: wełna 60%, poliester 40%, ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: poliester 89,1%, wiskoza 10,9%;
  - Marynarka o nazwie KALWIN G RF - deklarowany skład tkaniny: wełna 100%, ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: wełna 64,2%, poliester 33,0%, akryl 2,8%;
  - Garnitur o nazwie BERTIN 312 G SSF - deklarowany skład tkaniny: wełna 80%, poliester 20%; ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: poliester 78,6%, wiskoza 21,4%;
  - Garnitur o nazwie PRES 312 G SSF - deklarowany skład tkaniny: wełna 80%, poliester 20%; ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: poliester 80,6%, wiskoza 19,4%;
  - Garnitur o nazwie LAVIN 312 G SSF - deklarowany skład tkaniny: wełna 80%, poliester 20%; ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: poliester 80,4%, wiskoza 19,6%;
  - Garnitur o nazwie LAGARDE 311G SF - deklarowany skład tkaniny: wełna 80%, poliester 20%; ustalony laboratoryjnie skład surowcowy tkaniny: poliester 79%, wiskoza 21%.

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż Spółka rozpowszechniała nieprawdziwe informacje dla wprowadzanych przez nią do obrotu wyrobów włókienniczych co do składu surowcowego, co wprowadzało konsumentów w błąd co do cech produktu.

Powyżej wskazane wyroby włókiennicze Spółka wprowadzała do obrotu na terenie całego kraju za pośrednictwem placówek handlowych znajdujących się na terenie całego kraju oraz sklepu internetowego działającego pod adresem www.recman.pl.

W ocenie Prezesa UOKiK nie ma wątpliwości, iż konsumenci otrzymywali nieprawdziwe informacje o cechach wyrobów, które w konsekwencji wprowadzały ich w błąd. Informacje te rozpowszechniane były za pośrednictwem metek trwale związanych z wyrobem oraz na dołączanych do ubrań etykiet. Spółka, informacje w zakresie składu surowcowego swoich wyrobów rozpowszechniała również z pośrednictwem swojego sklepu internetowego, które były publikowane w internetowych ofertach sprzedaży danego ubrania.

Uzyskanie przez konsumenta informacji o deklarowanym przez Spółkę nieprawdziwym składzie surowcowym interesującego go ubrania, mogło mieć wpływ na jego decyzję co do zakupu tego ubrania, a tym samym takie działanie mogło powodować, iż nawet uważny,

ostrożny i rozsądny konsument pod wpływem działań Spółki mógł zostać narażony na podjęcie decyzji, której by nie podjął gdyby znał rzeczywisty skład wybieranego przez niego wyrobu.

Wskazać przy tym należy, iż informacja o składzie surowcowym odzieży może być dla konsumenta istotna z uwagi na dobór przez niego produktu stosownie do jego oczekiwań, chociażby ze względu na jakość materiałów, z jakich został wykonany. Konsument na podstawie informacji dotyczącej składu surowcowego i ceny dokonuje również oceny opłacalności zakupu. Przy czym zauważyć należy, iż przeciętny konsument nie ma możliwości dokonać oceny czy dany wyrób włókienniczy zawiera deklarowany przez sprzedawcę skład surowcowy. W tym zakresie ufa informacji podanej na etykiecie lub wszzywce czy wskazanej przez Spółkę na stronie jej sklepu internetowego. Kolejnym istotnym czynnikiem związanym ze składem surowcowym ubrania, może być również kwestia wyboru przez konsumenta ubrania z materiału, który będzie bardziej przyjazny dla środowiska. Kwestie związane z ekologią, w tym dotyczące wpływu produktu czy jego opakowania na środowisko naturalne, mogą być dla konsumentów istotne przy wyborze danego produktu. Nie bez znaczenia pozostaje także kwestia bezpieczeństwa użytkownika wybranej przez niego odzieży z uwagi np. na zapobieganie poważnym reakcjom alergicznym. W związku z tym deklarowanie na wszzywce informacyjnej, czy też na dołączanej do wyrobu etykiecie informacyjnej, nieprawdziwych parametrów co do składu produktu dla danego ubrania, może wpływać na decyzje konsumentów dotyczące nabycia oferowanej przez Spółkę odzieży.

W kontekście powyższych okoliczności Prezes UOKiK uznał, iż Spółka dopuściła się nieuczciwej praktyki rynkowej wprowadzającej konsumentów w błąd w rozumieniu art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz art. 3 ust. 2 upnpr określonej w pkt I sentencji decyzji.

Z przekazanych przez Spółkę danych wynika, iż zakwestionowane w ramach kontroli Inspekcji Handlowej wyroby zaczęła ona wprowadzać do obrotu już od początku 2016 roku. Niemniej jednak Spółka produkowała poszczególne wyroby w partiach z tkanin dostarczanych od różnych producentów. W związku z powyższym, w ocenie Spółki, dane partie konkretnego wyrobu, pomimo tej samej nazwy handlowej kupowanego materiału, mogły różnić się od siebie składem surowcowym. Natomiast, zgodnie z oświadczeniem Spółki, wydruk poszczególnych metek oraz etykiet następował na potrzeby danej partii wyrobu.

Pierwszą datą wprowadzenia do obrotu zbadanej po raz pierwszy laboratoryjnie partii zakwestionowanego wyrobu Spółki, która to partia została uszyta z tej samej partii tkaniny jest dzień 27 marca 2018 r. W tym dniu została wprowadzona do obrotu, a następnie zbadana laboratoryjnie, uszyta z tej samej tkaniny, partia garnituru o nazwie LAGARDE G.

Zaniechanie stosowania praktyki

Spółka oświadczyła, że niezwłocznie po otrzymaniu informacji o negatywnych wynikach badań laboratoryjnych danego wyrobu niezwłocznie wycofywała z obrotu każdy zakwestionowany wyrób, a następnie ponownie go wprowadzała już z prawidłowymi informacjami co do składu surowcowego. Spółka opisała wprowadzone przez siebie po kontrolach Inspekcji Handlowej zmiany, w postaci opracowania i wdrożenia stosownych procedur w zakresie weryfikacji surowców służących do produkcji jej wyrobów włókienniczych.

Ostatnie badanie laboratoryjne, które wykazało niezgodność składu surowcowego wyrobu Spółki z deklarowanym, dotyczyło marynarki o nazwie DREM G RF oraz zostało dokonane w okresie od 9 do 20 marca 2020 r. Spółka o wyniku niniejszego badania została poinformowana przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pismem z dnia 3 kwietnia 2020 r., które zostało jej doręczone w dniu 8 kwietnia 2020 r. Natomiast przeprowadzone w wyniku kolejnych kontroli Inspekcji Handlowej badania laboratoryjne wyrobów Spółki potwierdziły ich zgodność w zakresie rzeczywistego składu surowcowego z deklarowanym. W związku z powyższym, a także mając na uwadze złożone przez Spółkę wyjaśnienia, Prezes UOKiK przyjął, iż zarzucana Spółce praktyka zakończyła się z dniem 9 kwietnia 2020 r. tj. z dniem roboczym następującym po otrzymaniu przez Spółkę pisma od Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej informującego o stwierdzonej nieprawidłowości w zakresie deklarowanego składu surowcowego wyżej wymienionego ubrania.

Uwzględniając wskazane okoliczności, na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 uokik orzeczono jak w pkt I sentencji decyzji.

3. Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów

Trzecia z przesłanek jest spełniona, gdy dane zachowanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera definicji zbiorowego interesu konsumentów, wskazując jednak w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. Godzenie w zbiorowe interesy konsumentów oznacza zatem narażenie na uszczerbek interesów pewnej grupy lub wszystkich konsumentów, poprzez stosowaną przez przedsiębiorcę praktykę. Godzenie w zbiorowe interesy konsumentów może polegać zarówno na ich naruszeniu, jak i na zagrożeniu ich naruszenia. Ochrona zbiorowych interesów konsumentów ma miejsce wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne w tym znaczeniu, że mogą dotknąć każdego konsumenta będącego lub mogącego być potencjalnie kontrahentem

przedsiębiorcy.

Nie ulega wątpliwości, że działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów wtedy, gdy wywołuje negatywne skutki w sferze ich praw i obowiązków. Natomiast przez interes zbiorowy należy rozumieć interes dotyczący konsumentów jako określonej zbiorowości. Dla stwierdzenia godzenia w zbiorowe interesy konsumentów istotne jest ustalenie, że konkretne działanie przedsiębiorcy nie ma ściśle określonego adresata, lecz jest kierowane do nieoznaczonego z góry kręgu podmiotów. Oceniając działanie przedsiębiorcy przez pryzmat definicji zawartej w art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, należy ustalić, czy jego działania mogą naruszać interesy nieoznaczonego kręgu potencjalnych klientów. Tego typu naruszenie wystąpi wówczas, gdy działania przedsiębiorcy dotyczą zbiorowości i mogą dotknąć każdego potencjalnego klienta, czyli gdy są powszechne.

Zdaniem Prezesa UOKiK w rozpatrywanej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem praw potencjalnie nieograniczonej liczby konsumentów. Osobą wprowadzoną w błąd mógł być bowiem każdy, kto był zainteresowany kupnem objętych niniejszym postępowaniem wyrobów odzieżowych Spółki. Wyroby Spółki były sprzedawane poprzez jej sklep internetowy oraz placówki handlowe działające na terenie całego kraju. Kwestionowana przez Prezesa UOKiK praktyka naruszała interes konsumentów w postaci prawa do informacji o składzie surowcowym wyrobu włókienniczego.

Kupujący ma prawo decydować o zakupie ubrania wybierając je na podstawie interesującego go składu surowcowego tego produktu. Kupujący na podstawie informacji dotyczącej składu surowcowego i ceny dokonuje oceny opłacalności zakupu. Przy czym przeciętny konsument nie ma możliwości dokonać oceny czy dany wyrób włókienniczy zawiera deklarowany przez sprzedawcę skład surowcowy. W tym zakresie ufa informacji podanej na etykiecie lub wszędzie czy wskazanej na stronie sklepu internetowego.

Brak podania prawdziwych informacji o składzie surowcowym danego ubrania narusza nie tylko prawo konsumentów do rzetelnej informacji o produkcie, ale może również naruszać interesy ekonomiczne konsumentów (konsumentów mogli nabywać wyrób o mniej wartościowym składzie niż zadeklarowany). Należy wskazać, że wprowadzające w błąd konsumentów informacje w zakresie składu surowcowego danego wyrobu, mogły skłonić konsumenta do jego zakupu, którego by nie dokonał w przypadku gdyby znał informację o jego rzeczywistym składzie.

Ponadto podanie przez producenta właściwego składu surowcowego zapewnia możliwość właściwej konserwacji wyrobu włókienniczego, w tym doboru środków czystości czy sposobu czyszczenia odzieży. W konsekwencji może to się przełożyć na okres korzystania z tych produktów, gdyż niedobranie właściwego sposobu ich czyszczenia może powodować

utrata jego wartości, pogorszenie wyglądu lub nawet zniszczenie. Jak już wskazano w poprzedniej części decyzji, przy wyborze przez konsumenta danego produktu znaczenie również ma kwestia bezpieczeństwa użytkowania wybranego przez konsumenta ubrania. W konsekwencji wprowadzenie w błąd w zakresie składu surowcowego z którego zrobiona jest odzież może mieć wpływ na zachowanie konsumentów po zawarciu umowy, co bezpośrednio może mieć przełożenie na utrzymanie prawidłowych właściwości zakupionych rzeczy.

W związku z powyższym działanie Spółki mogło wpływać na decyzje konsumentów dotyczące nabycia oferowanych wyrobów, w konsekwencji mogło ono prowadzić do uszczerbku finansowego konsumentów, którzy kierując się informacjami prezentowanymi na metkach lub etykietach wybierali produkty, które wbrew ich oczekiwaniom nie posiadały oczekiwanego przez nich składu surowcowego.

W tym stanie rzeczy, Prezes UOKiK uznał, że wszystkie przesłanki z art. 24 ust. 1 i 2 uokik zostały spełnione, co oznacza, iż Spółka dopuszczała się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Ad II Środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

Zgodnie z art. 26 ust. 2 w zw. z art. 27 ust. 4 uokik, Prezes UOKiK może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, w szczególności może zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji.

Prezes UOKiK zdecydował o nałożeniu na Spółkę obowiązku zamieszczenia w sklepach stacjonarnych, na stronie internetowej oraz na portalu społecznościowym Spółki oświadczenia informującego o wydanej decyzji, w sposób szczegółowo określony w punkcie II sentencji decyzji.

Istotą opisanej w niniejszej decyzji praktyki jest działanie wprowadzające w błąd, które zalicza się do katalogu nieuczciwych praktyk rynkowych dlatego, zdaniem Prezesa UOKiK, zasadnym jest powiadomienie konsumentów przez Spółkę o jej stosowaniu. Środek ten, w ocenie Prezesa UOKiK, pozwoli zrealizować przede wszystkim cele informacyjne decyzji. Informacja o wydaniu decyzji zostanie przekazana konsumentom, którzy mogli być poszkodowani w wyniku działań Spółki. Posiadając taką wiedzę, będą oni mogli podjąć decyzję, co do ewentualnego dochodzenia swoich indywidualnych roszczeń. Co więcej informacja ta jest istotna dla konkurentów Spółki wprowadzających do obrotu wyroby włókiennicze. W związku z tym środki te spełnią również funkcję prewencyjną zarówno dla Spółki, jak i dla jej konkurentów.

Spółka swoje wyroby oferuje w sklepach stacjonarnych oraz w sklepie internetowym. Informacje na temat składu surowcowego Spółka podawała zarówno przy wyrobach (na wszywkach i etykietach), jak i w sklepie internetowym na stronie poświęconej danemu produktowi. Mając powyższe na względzie, w ocenie Prezesa UOKiK zasadnym jest, aby konsumenci w sklepach stacjonarnych oraz w sklepie internetowym mogli zapoznać się z informacją na temat stwierdzonych naruszeń w zakresie podawania informacji na temat składów surowcowych artykułów włókienniczych.

Ponadto Spółka swoje produkty reklamuje na swoim profilu w portalu społecznościowym Facebook. Reklamy te zawierają odnośniki do strony internetowej marki Recman, gdzie m.in. prezentowane są informacje na temat składu surowcowego wyrobów. Stąd Prezes UOKiK zdecydował o nałożeniu na Spółkę obowiązku publikacji oświadczenia informującego o wydaniu niniejszej decyzji, a także odesłania do jej treści na portalu Spółki na Facebook'u.

Określenie parametrów technicznych oświadczeń ma natomiast za zadanie zapewnić ich widoczność i czytelność zarówno w sklepach stacjonarnych jak i na stronie internetowej oraz koncie na portalu społecznościowym o nazwie Facebook administrowanym przez Spółkę. Równocześnie zakres nałożonego obowiązku jest proporcjonalny do możliwości Spółki i wagi stwierdzonego naruszenia. Jest to obowiązek, którego realizacja nie będzie dla podmiotu uciążliwa, a jednocześnie przyczyni się do zrealizowania funkcji edukacyjnej decyzji.

Ponadto konsumenci, którzy mogli być poszkodowani w wyniku działań Spółki, posiadając wiedzę o decyzji wydanej przez Prezesa UOKiK, będą mogli podjąć decyzję, co do ewentualnego dochodzenia swoich indywidualnych roszczeń, a w przypadku uprawomocnienia się decyzji, może ona stanowić prejudykat dla dochodzenia roszczeń przez indywidualnych konsumentów.

Wobec powyższego Prezes UOKiK orzekł jak w punkcie II niniejszej decyzji.

Ad III Kara pieniężna

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Z powołanego przepisu wynika, że kara pieniężna za naruszenie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa w art. 24 uokik, ma charakter fakultatywny. O tym, czy w konkretnej sprawie zasadne jest nałożenie kary

pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego, Prezes UOKiK.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał za zasadne skorzystanie z przysługującego mu na mocy przepisów uokik uprawnienia do nałożenia kary pieniężnej na Spółkę za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w pkt I rozstrzygnięcia niniejszej decyzji.

Zdaniem Prezesa UOKiK, okoliczności niniejszej sprawy, przede wszystkim charakter stosowanej przez Spółkę praktyk i jej negatywne skutki w sferze ekonomicznych i pozaekonomicznych interesów konsumentów, wskazują na celowość zastosowania tego środka represji. Prezes UOKiK, uznając za zasadne nałożenie kary na Spółkę, kierował się w szczególności założeniem, że sankcja ta musi spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną.

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie określają przestanek, od których uzależnione byłoby podjęcie decyzji o nałożeniu kary. Ustawodawca wskazał jedynie w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów te okoliczności, które Prezes UOKiK ma obowiązek uwzględnić decydując o wymiarze kary pieniężnej. Są to w szczególności: okoliczności naruszenia przepisów ustawy, uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także: okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes UOKiK ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia, działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia (art. 111 ust. 1 pkt 1 uokik).

Stosownie do art. 111 ust. 2 uokik, ustalając wysokość kar pieniężnych, Prezes UOKiK bierze również pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

Okolicznościami łagodzącymi, wskazanymi w art. 111 ust. 3 pkt 2 uokik są w szczególności: dobrowolne usunięcie skutków naruszenia, zaniechanie stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpraca z Prezesem UOKiK w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Wśród zamkniętego katalogu okoliczności obciążających art. 111 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wymienia: znaczny zasięg terytorialny naruszenia lub jego skutków, znaczne korzyści uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z dokonanym naruszeniem, dokonanie uprzednio podobnego naruszenia oraz umyślność naruszenia.

Umyślność

Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kara pieniężna

może być nałożona, gdy do naruszenia przepisów tej ustawy doszło choćby nieumyślnie. W świetle obowiązujących przepisów prawa, stwierdzenie nawet nieumyślnego naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów daje zatem podstawę do nałożenia kary pieniężnej.

Zdaniem Prezesa UOKiK ocena zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego nie pozwala na stwierdzenie umyślnego naruszenia przez Spółkę zakazu określonego w art. 24 uokik.

Spółka jest producentem wprowadzanych do obrotu ubrań, które wytwarza w swoim zakładzie produkcyjnym w Suwałkach bądź zleca ich wytworzenia innym podmiotom. W surowiec potrzebny do wytworzenia ubrań Spółka zaopatruje się od dostawców tkanin. Spółka oświadczyła, że nie była świadoma nieprawidłowości dotyczących składów surowcowych tkanin stosowanych do produkcji jej ubrań. Spółka wskazała, że do czasu przeprowadzenia kontroli jej ubrań przez Inspekcję Handlową bazowała za zapewnieniach dostawców tkanin. Ponadto do czasu kontroli Inspekcji Handlowej spółka nie przeprowadzała badań nabywanych przez nią tkanin. Z poczynionych w toku postępowania ustaleń wynika, iż przeprowadzone na zlecenie Inspekcji Handlowej w czwartym kwartale 2019 r. oraz na początku 2020 r. badania laboratoryjne składu jej wyrobów były pierwszymi badaniami, które zostały zlecone w ramach kontroli Inspekcji Handlowej dotyczącej jakości produktów Spółki. W związku z tym należy uznać, iż przedmiotowa praktyka była stosowana nieumyślnie. Zatem została spełniona przesłanka, od spełnienia której zależy możliwość nałożenia kary.

Okoliczności naruszenia przepisów ustawy, stopień naruszenia oraz skutki naruszenia

Okoliczności naruszenia zostały już opisane szczegółowo w niniejszej decyzji. Kwestionowana praktyka polegała na deklarowaniu przez Spółkę dla wprowadzanych do obrotu wyrobów włókienniczych składu surowcowego, którego wyroby te nie posiadały, co wprowadzało konsumentów w błąd co do cech produktu. Informacje w zakresie składu surowcowego Spółka zamieszczała na etykietach (przyczepianych do ubrań za pomocą sznurków) oraz wszywkach (trwale związanych z wyrobem), a także w treści ofert sprzedaży zakwestionowanych wyrobów zamieszczonych w jej sklepie internetowym. Spółka sprzedawała swoje ubrania poprzez placówki handlowe (prowadzone przez nią sklepy oraz sklepy działające pod jej marką na podstawie umów franczyzowych) działające na terenie całego kraju oraz za pośrednictwem swojego sklepu internetowego. Niezgodny z deklarowanym skład surowcowy został wykryty w przypadku piętnastu wprowadzonych do obrotu wyrobów Spółki - w postaci siedmiu marynarek, czterech koszul oraz czterech

zestawów garniturowych. W przypadku zakwestionowanych koszul Spółki różnice między rzeczywistym składem surowcowym, a deklarowanym oscyływały w okolicach 20-30 punktów procentowych. Natomiast w przypadku zakwestionowanych marynarek oraz zestawów garniturowych deklarowany dla nich skład surowcowy w znacznym stopniu odbiegał od rzeczywistego (część z tych wyrobów w całości nie posiadała zadeklarowanego dla nich składu).

Dokonując oceny wagi naruszenia, Prezes UOKiK uwzględnił, że opisana w pkt I sentencji niniejszej decyzji praktyka Spółki miała miejsce na etapie przedkontraktowym, natomiast jej skutki ujawniały się po zawarciu kontraktu.

Odnosząc się do skutków naruszenia należy ponownie wskazać, że informacja o składzie surowcowym odzieży może być dla konsumenta istotna z uwagi na dobór przez niego produktu stosownie do jego oczekiwań, chociażby ze względu na jakość materiałów, z jakich został wykonany oraz kwestię bezpieczeństwa użytkowania wybranej przez niego odzieży z uwagi np. na zapobieganie poważnym reakcjom alergicznym.

Ponadto wprowadzenie w błąd w zakresie składu surowcowego z którego zrobiona jest odzież może mieć wpływ na zachowanie konsumentów po zawarciu umowy z uwagi na właściwą konserwację wyrobu włókienniczego, w tym doboru środków czystości czy sposobu czyszczenia odzieży, co bezpośrednio mogło mieć przełożenie na utrzymanie prawidłowych właściwości zakupionych rzeczy. Z tego powodu stosowana przez Spółkę praktyka mogła także powodować straty finansowe po stronie konsumentów.

Następną okolicznością, którą należy wziąć pod uwagę przy ocenie stopnia naruszenia jest fakt, iż konsument na etapie wyboru wyrobu Spółki nie ma realnych możliwości zbadania czy faktycznie zawiera on zadeklarowany przez nią skład surowcowy. W dodatku konsument nie ma podstaw zakładać, że podane przez producenta dane są nieprawdziwe. Dopiero badania laboratoryjne są w stanie potwierdzić czy dane ubranie spełnia zadeklarowany przez producenta skład surowcowy, co w praktyce jest niewykonalne, ponieważ badania te mają charakter niszczący.

W związku z powyższym stopień naruszenia przez Spółkę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest zdaniem Prezesa UOKiK wysoki.

Uprzednie naruszenie

Spółka nie była nigdy wcześniej adresatem decyzji Prezesa UOKiK, a zatem jest to pierwszy przypadek zakwestionowania jej działalności w zakresie naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Okres trwania praktyki

Z przekazanych przez Spółkę danych wynika, iż część zbadanych laboratoryjnie partii

zakwestionowanych wyrobów było wprowadzane do obrotu już od 2018 roku. Spółka produkowała swoje wyroby w partiach z tkanin dostarczanych od różnych dostawców. Najwcześniejszą datą wprowadzenia do obrotu zbadanej po raz pierwszy laboratoryjnie partii uszytej z tego samego materiału zakwestionowanego wyrobu Spółki jest dzień 27 marca 2018 r. W tym dniu została wprowadzona do obrotu, a następnie zbadana laboratoryjnie, uszyta z tej samej tkaniny, partia garnituru o nazwie LAGARDE G. W związku z powyższym, przynajmniej od tego terminu z całą pewnością trwa praktyka, której dotyczy niniejsza decyzja.

Należy przy tym wskazać, że z zgodnie z oświadczeniem Spółki, wydruk poszczególnych metek oraz etykiet następował na potrzeby danej partii wyrobu, przy czym Spółka wskazała, iż od dnia 1 stycznia 2019 r. (w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK do przekazania stosowanych od tej daty metek oraz etykiet) nie dokonywała do czasu przeprowadzonych kontroli żadnych zmian w zakresie informacji o składzie surowcowym na metkach oraz etykietach zakwestionowanych wyrobów.

Natomiast data zaniechania przedmiotowej praktyki została oparta na kontrolach wyrobów Spółki przeprowadzonych przez Inspekcję Handlową po wszczęciu przedmiotowego postępowania wraz z uwzględnieniem zmian deklarowanych przez Spółkę polegających na wycofywaniu z obrotu zakwestionowanych wyrobów niezwłocznie po otrzymaniu przez nią informacji o negatywnych wynikach badań laboratoryjnych danego wyrobu. Ostatnie badanie laboratoryjne, które wykazało niezgodność składu surowcowego wyrobu Spółki z deklarowanym, dotyczyło marynarki o nazwie DREM G RF oraz zostało dokonane w okresie od 9 do 20 marca 2020 r. Spółka o wyniku niniejszego badania została poinformowana przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pismem z dnia 3 kwietnia 2020 r., które zostało jej doręczone w dniu 8 kwietnia 2020 r. Spółka opisała procedurę wycofania każdego z zakwestionowanych wyrobów, która m.in. w pierwszej kolejności polegała na *****
*****.

Jednocześnie przeprowadzone po wszczęciu niniejszego postępowania badania laboratoryjne wyrobów Spółki potwierdziły ich zgodność w zakresie rzeczywistego składu surowcowego z deklarowanym. Z uwagi na powyższe Prezes UOKiK uznał za wiarygodne oświadczenia Spółki dotyczące niezwłocznego wycofania zakwestionowanych wyrobów. W związku z tym przyjął, iż zarzucana Spółce praktyka zakończyła się z dniem następującym po otrzymaniu przez Spółkę ostatniego pisma od Inspekcji Handlowej informującego o stwierdzonej nieprawidłowości w zakresie deklarowanego składu surowcowego tj. z dniem 9 kwietnia 2020 r.

W związku z powyższym należy uznać, iż zarzucana praktyka w pkt I sentencji decyzji

miała charakter długotrwały.

Zasady kalkulacji kary

Stosownie do art. 106 ust. 3 pkt 1 uokik obrót, o którym mowa w art. 106 ust. 1 uokik, oblicza się jako sumę przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat - w przypadku przedsiębiorcy sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości.

Ponieważ Spółka sporządza rachunek zysków i strat na podstawie przepisów ustawy o rachunkowości, do obliczenia wysokości nałożonej na nią kary należy wziąć pod uwagę wszystkie składniki jej przychodu wykazane w rachunku zysków i strat.

Zgodnie z art. 106 ust. 7 pkt 1 uokik w przypadku gdy przedsiębiorca nie dysponuje przed wydaniem decyzji danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, Prezes UOKiK, nakładając karę pieniężną na podstawie uwzględnia obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w roku obrotowym poprzedzającym ten rok.

Z uwagi na fakt, że Spółka na dzień wydania decyzji nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za ostatni rok obrotowy (tj. za 2021 r.) należy uwzględnić osiągnięty przez Spółkę obrót za okres od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2020 r.

W związku z tym podstawą obliczenia wysokości kary w niniejszym postępowaniu stanowi potwierdzony rachunkiem zysków i strat obrót Spółki osiągnięty w 2020 r., który wyniósł [***** * *****].

Mając na względzie przedstawione powyżej okoliczności, Prezes UOKiK ustalił kwotę bazową kary praktyki na [***] obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2020 r.

Spółka osiągnęła w 2020 r. łączny obrót w wysokości [*****] zł, a zatem kwota bazowa praktyki (po zaokrągleniu do pełnego złotego) wynosi [*****] zł.

Okoliczności łagodzące i obciążające

-okoliczności łagodzące (zaniechanie)

Prezes UOKiK, kalkulując karę pieniężną, wziął pod uwagę jako okoliczność łagodzącą zaniechanie przez Spółkę stosowania praktyki wskazanej w sentencji niniejszej decyzji, mając w szczególności na uwadze to, że zaniechanie miało miejsce przed wszczęciem przedmiotowego postępowania, w związku z tym Prezes UOKiK uznał, iż ta okoliczność uzasadnia obniżenie kwoty bazowej o 30%.

-okoliczność obciążająca (znaczny zasięg terytorialny naruszenia)

Prezes UOKiK, kalkulując karę pieniężną, wziął pod uwagę okoliczność obciążającą w postaci znacznego zasięgu terytorialnego naruszenia zbiorowych interesów konsumentów z uwagi na to, że praktyka Spółki miała miejsce na terytorium całego kraju. Prezes UOKiK

uznał, że ta okoliczność obciążająca uzasadnia podwyższenie kwoty bazowej praktyki o 20%.

Obliczenie kary

W wyniku powyższych kalkulacji (uwzględnienia okoliczności łagodzącej i okoliczności obciążających) kwota bazowa kary [*****] została obniżona o 10%, co oznacza, że jej wysokość została obniżona o [*****] zł.

W związku z powyższym nałóżona na Spółkę kara wynosi 1 105 428,00 zł (słownie: jeden milion sto pięć tysięcy czterysta dwadzieścia osiem złotych), co po zaokrągleniu stanowi [***] obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2020 r.

Podsumowanie

Nakładając niniejszą decyzją karę pieniężną za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes UOKiK kierował się przestankami wskazanymi w art. 106 oraz art. 111 uokik. Kara w powyższej wysokości jest, w ocenie Prezesa UOKiK, adekwatna do okresu, stopnia oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że kara ta spełni funkcję prewencyjną (zarówno w ujęciu ogólnym jak i indywidualnym) oraz funkcję represyjną.

Przedmiotowe rozstrzygnięcie o karze będzie sygnałem dla innych przedsiębiorców działających na rynku wyrobów włókienniczych, że za podejmowanie działań polegających na wprowadzaniu do obrotu wyrobów włókienniczych o zafałszowanym składzie, co w konsekwencji wprowadza konsumentów w błąd, mogą ponieść dotkliwą sankcję finansową (prewencja ogólna). Należy przy tym wskazać, że Spółka jest jednym ze znaczących sprzedawców wyrobów włókienniczych na terenie Polski (Spółka wskazała, że posiada 74 własne sklepy oraz działające pod jej marką na podstawie umów franczyzowych 62 sklepy, a także prowadzi sklep internetowy) współtworzącym standardy zachowań rynkowych, czym może przyczyniać się do wyznaczania norm dla branży.

Wymierzenie przez Prezesa UOKiK ww. kary będzie oddziaływać także na Spółkę - zapobiegnie ponownemu naruszeniu przepisów prawa konsumenckiego przez Spółkę (prewencja indywidualna). Zdaniem Prezesa UOKiK, niniejsza kara powinna podkreślać naganność zakwestionowanego w niniejszym postępowaniu zachowania Spółki. Należy zwrócić uwagę, że kara ta będzie miała także oddziaływanie represyjne - będą stanowić odczuwalną dolegliwość dla Spółki za naruszenie przez nią zbiorowych interesów konsumentów. W ocenie Prezesa UOKiK kara nałożona w niniejszym postępowaniu nie spowoduje nadwyrężenia rentowności Spółki, a jednocześnie będzie dla niej odpowiednio

dotkliwa.

Wobec powyższego Prezes UOKiK orzekł jak w punkcie III niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 uokik ww. karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Ad IV Koszty postępowania.

Stosownie do art. 77 ust. 1 uokik, jeżeli w wyniku postępowania Prezes UOKiK stwierdził naruszenie przepisów ww. ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 uokik, Prezes UOKiK rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

W punkcie I sentencji decyzji organ ochrony konkurencji i konsumentów w wyniku przeprowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów stwierdził naruszenie przez Spółkę przepisów ustawy uokik (art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 uokik). Spełniona została zatem przesłanka wynikająca z art. 77 ust. 1 uokik pozwalająca na obciążenie przedsiębiorcy kosztami przeprowadzonego postępowania, którymi są dla Prezesa UOKiK wydatki w kwocie 51,00 zł (słownie: pięćdziesięciu jeden złotych). Wydatki te objęły opłaty związane z doręczeniem sześciu pism za zwrotnym potwierdzeniem odbioru (koszt wysłania każdego pisma to 8,50 zł).

Zgodnie z art. 112 ust. 3 uokik oraz art. 264 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, koszty postępowania należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w NBP o/o Warszawa na nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie

Na podstawie art. 81 ust. 1 uokik w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1805; dalej: „Kodeks postępowania cywilnego”) od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, które wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2257 ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej

w kwocie 1.000,00 zł.

Zgodnie z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Jednocześnie art. 117 § 3 Kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Zgodnie z art. 117 § 4 zd. 1 Kodeksu postępowania cywilnego wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt IV decyzji, na podstawie art. 264 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 735, ze zm.) w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 uokik, w związku z 479³² § 1 i § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, przedsiębiorcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 755, ze zm.) zażalenia na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlegają opłacie stałej w wysokości 500 zł.

**Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Ochrony Zbiorowych Interesów
Konsumentów
Hubert Worobiej**